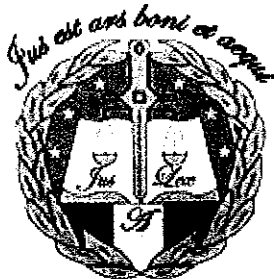

ROMÂNIA

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI

CABINETUL PREȘEDINTELUI

Adresa nr. 3/10228/C din data de 31 mai 2017

Splaiul Independenței nr. 5, sectorul 4
E-mail: infocabuc@just.ro; relatiicab@just.ro
Web: <http://www.cab1864.eu>;
<http://noulportal.just.ro/>
Tel: (+4-021) 319.16.88;
Fax: (+4-021) 319.82.46
Operator de date cu caracter personal nr. 2933

Către

Președintele Înaltei Curți de Casație și Justiție

Colegiul de Conducere al Curții de Apel București, în conformitate cu prevederile art. 471 alin. 1 Cod procedură penală, formulează prezentul

RECURS ÎN INTERESUL LEGII

În materie penală, cu privire la următoarea problemă de drept soluționată în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive: „Soluționarea cererilor privind drepturile persoanelor condamnate atunci când acestea au fost transferate din penitenciarul respectiv înainte de pronunțarea judecătorului de supraveghere a privării de libertate asupra cererii cu care a fost sesizat”.

I. Analiza jurisprudenței naționale - la nivelul Curții de Apel București și la nivelul a unsprezece Curți de apel ce au comunicat jurisprudență și puncte de vedere - demers întreprins conform art. 471 alin. 2 Cod procedură penală, relevă împrejurarea că interpretarea și aplicarea dispozițiilor art. 56 din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal nu se realizează unitar, judecătorii de supraveghere a privării de libertate, respectiv judecătorii pronunțându-se diferit asupra plângerilor privind drepturile persoanelor condamnate, respectiv asupra contestațiilor în ipoteza în care aceste persoane au fost transferate din penitenciarul respectiv înainte de pronunțarea judecătorului de supraveghere a privării de libertate asupra cererii cu care a fost sesizat.

I. 1. Astfel, la nivelul Curții de Apel București într-o opinie se consideră că plângerea persoanei condamnate împotriva măsurilor privitoare la exercitarea drepturilor prevăzute de Legea nr. 254/2013, luate de către administrația penitenciarului, atunci când persoana condamnată a fost transferată din penitenciarul respectiv înainte de pronunțarea judecătorului de supraveghere a privării de libertate asupra cererii cu care a fost sesizat se respinge ca rămasă fără obiect, iar contestația formulată împotriva încheierii judecătorului este inadmisibilă.

În acest sens s-a apreciat că procedura prevăzută de art. 56 din Legea nr. 254/2013 urmărește realizarea unui control judecătoresc asupra modalității în care administrația unui anumit penitenciar respectă drepturile deținuților și se aplică doar în condițiile în care persoana condamnată este încarcerată în respectivul penitenciar.

S-a mai reținut că acest aspect rezultă de altfel din chiar textul de lege mai sus menționat.

Sub acest aspect s-a subliniat că la alineatul (6), unde sunt menționate soluțiile pe care le poate pronunța judecătorul de supraveghere a privării de libertate, se stabilește că, în varianta admiterii, judecătorul va obliga administrația penitenciarului să ia măsurile care se cuvin (aceasta fiind practic consecința admiterii plângerii), precum și că există posibilitatea respingerii plângerii ca fiind rămasă fără obiect.

S-a considerat că dacă s-ar aprecia că în toate cazurile, indiferent de mutarea deținutului sau de respectarea ulterioară a drepturilor acestuia, judecătorul de supraveghere și ulterior instanța ar fi obligați să constate încălcarea, dispozițiile art. 56 alin. (6) lit. b) ar deveni practic inaplicabil.

În aceste condiții s-a subliniat că judecătorul de supraveghere nu ar putea respinge niciodată plângerea ca rămasă fără obiect.

S-a apreciat că procedura prevăzută de art. 56 din Legea nr. 254/2013 nu poate avea drept finalitate doar constatarea unei încălcări anterioare a vreunui drept, în cazul în care aceasta s-a produs petentul putându-se adresa instanțelor de judecată pentru repararea eventualelor prejudicii prin echivalent bănesc.

S-a subliniat că soluționarea contestației ar fi însă admisibilă dacă ulterior petentul ar fi mutat din nou în penitenciarul respectiv.

În acest sens - sentința penală nr. 382 din 16.02.2016 pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în dosarul nr. 32428/302/2015; sentința penală nr. 2191/03.09.2014 pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în dosarul nr. 22030/302/2014; sentința penală nr. 2604/11.11.2014 pronunțată de Judecătoria Sectorului 5 București în dosarul nr. 24050/302/2014 (contestațiile au fost respinse ca rămase fără obiect, contestatorul fiind pus în libertate până la momentul soluționării acestei căi de atac).

În același sens au fost exprimate opinii, respectiv a fost identificată practică judiciară și la nivelul următoarelor Curți de apel:

- Curtea de Apel Brașov - Tribunalul Brașov - Secția Penală, Tribunalul Covasna

La nivelul Secției penale a Tribunalului Brașov s-a apreciat că este inadmisibilă contestația împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate, în condițiile în care judecătorul a respins în mod corect ca rămasă fără obiect plângerea persoanei condamnate.

Practica judiciară a Tribunalului Covasna este în sensul acestei opinii, motiv pentru care s-au însușit argumentele expuse și, în plus, s-a apreciat că trebuie avute în vedere dispozițiile art. 2 Cod procedură civilă, potrivit cărora:

(1) Dispozițiile prezentului cod constituie procedura de drept comun în materie civilă.

(2) De asemenea, dispozițiile prezentului cod se aplică și în alte materii, în măsura în care legile care le reglementează nu cuprind dispoziții contrare.

Prin prisma acestor prevederi legale, orice acțiune, cerere, contestație, cale de atac implică în mod obligatoriu condiția justificării unui interes, iar acesta trebuie să îndeplinească cumulativ cerințele de a fi determinat, legitim, personal, născut și actual.

În ipoteza unor persoane condamnate, atunci când acestea au fost transferate din penitenciarul respectiv, soluția respingerii cererilor privind drepturile acestora și contestațiile cu privire la acestea este cea legală și temeinică întrucât aceste persoane nu mai justifică un interes actual, nu mai invocă și nu mai urmăresc - în contextul transferării - pe calea demersului judiciar promovat un anumit folos practic.

- Curtea de Apel Cluj - judecătorul de supraveghere a privării de libertate desemnat la penitenciarul Bistrița, Judecătoria Dej, Judecătoria Gherla (cu privire la soluția de respingere ca rămasă fără obiect a plângerii)

Opinia judecătorului de supraveghere a privării de libertate din Penitenciarul Bistrița este în sensul respingerii plângerii formulate de persoana privată de libertate ca rămasă fără obiect, în temeiul dispozițiilor art. 56 alin. (6) lit. b) din Legea nr. 254/2013, cu motivarea că procedura reglementată de art. 56 din Legea specială în materia executării pedepselor privative de libertate are drept scop oprirea vătămărilor produse prin încălcarea unor drepturi și se aplică doar în condițiile în care persoana condamnată este încarcerat în respectivul penitenciar.

Aceasta rezultă din însăși soluțiile reglementate de legiuitor la alin. (6) al art. 56 și care pot fi dispuse de judecătorul de supraveghere.

Astfel, în situația în care s-ar admite plângerea, constatându-se încălcarea unui anume drept, judecătorul de supraveghere ar trebui să dispună soluțiile expres și limitativ prevăzute de lege, respectiv anularea sau modificarea măsurii luate de către administrația penitenciarului ori obligarea administrației penitenciarului să ia măsurile legale ce se impun. Or, în condițiile în care vătămarea a încetat fie prin transferarea persoanei într-un alt loc de detenție, mutarea sa într-o altă cameră, ori într-o altă modalitate etc. este evident că plângerea sa rămasă fără obiect. Dacă nu s-ar aprecia astfel, dispozițiile art. 56 alin. (6) lit. b) din Legea nr. 254/2013 privind soluția de respingere a plângerii persoanei private de libertate ca rămasă fără obiect ar deveni inaplicabile.

Judecătoria Dej, care are în raza de jurisdicție Spitalul Penitenciar Dej - PNT Dej, penitenciar de tranzit, în care deținuții rămân puține zile, pentru tratament sau intervenții chirurgicale, după care sunt transferați la penitenciarul sursă, a comunicat că nu au existat sesizări împotriva încheierilor date de judecătorul de supraveghere în domeniul vizat.

În opinia transmisă de această instanță se apreciază că în mod corect judecătorul de supraveghere a constatat ca rămasă fără obiect plângerea persoanei private de libertate care între timp a fost transferată în alt penitenciar.

Judecătoria Gherla a transmis că din discuțiile purtate cu judecătorii care activează în materie penală s-a reținut că nu au fost soluționate cauze în care ulterior formulării cererii, deținutul să fi fost transferat la alt penitenciar.

Opinia judecătorilor care activează în materie penală este în sensul că judecătorul de supraveghere va respinge cererea ca fiind lipsită de obiect, întrucât procedura prevăzută de art. 56 din Legea nr. 254/2013 vizează asigurarea respectării, pentru viitor, a drepturilor persoanelor condamnate, iar nu repararea prejudiciului cauzat de nerespectarea drepturilor persoanelor private de libertate. În consecință, în ipoteza transferului în alt penitenciar atât timp cât se vor schimba fundamental condițiile de deținere, plângere a referitoare la condițiile precedente de deținere devine lipsită de obiect.

În acest sens s-au comunicat următoarele încheieri date, în situații similare (e.g.: transferal deținutul în altă cameră) de judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul Penitenciarului Bistrița: 1/05.01.2015, dosar 372/2014; 237/03.11.2015, dosar 230/2015; 222/19.10.2015, dosar 219/2015; 202/21.09.2015, dosar 196/2015; 272/18.12.2015, dosar 269/2015; 98/20.05.2015, dosar 87/2015; 54/07.04.2016, dosar 49/2016.

- Curtea de Apel Constanța - Judecătoria Tulcea

Magistrații de la Judecătoria Tulcea au opinat în sensul că procedura prevăzută de art. 56 din Legea nr. 254/2013 urmărește realizarea unui control judecătoresc asupra modalității în care administrația unui anumit penitenciar respectă drepturile deținuților și se aplică doar în condițiile în care persoana condamnată este încarcerată în penitenciarul respectiv.

S-a considerat că acest aspect rezultă din cuprinsul alin. (6) al art. 56 din Legea nr. 254/2013 care prevede că, în situația admiterii plângerii, se dispune obligarea administrației penitenciarului să ia măsurile legale care se impun.

Prin urmare, mutarea petentului într-un alt penitenciar face ca acțiunea să rămână fără obiect, întrucât chiar dacă s-ar constata încălcarea drepturilor reclamate nu s-ar putea dispune obligarea administrației penitenciarului la remedierea situației, întrucât aceasta nu mai există.

- Curtea de Apel Craiova - Judecătoria Drobeta Turnu Severin- opinie împărtășită și de judecătorul de supraveghere a privării de libertate desemnat la penitenciarul Drobeta Turnu Severin

În cadrul Judecătoriei Drobeta Turnu Severin opinia, împărtășită și de judecătorul de supraveghere a privării de libertate din Penitenciarul Drobeta Turnu Severin, este în sensul respingerii ca rămasă fără obiect a plângerii persoanei condamnate, contestația devenind inadmisibilă, apreciindu-se că în acest mod se dă substanță și conținut procedurii prevăzută de dispozițiile art. 56 alin. (6) lit. b) din Legea nr. 254/2013.

- Curtea de Apel Galați - Judecătoria Galați (cu privire la soluția de respingere ca rămasă fără obiect a plângerii)

La nivelul Judecătoriei Galați, practica judecătorilor Secției penale este în sensul că în condițiile în care judecătorul de supraveghere a privării de libertate a respins în mod corect ca rămasă fără obiect plângerea persoanei condamnate, contestația împotriva acestei încheieri este respinsă ca neîntemeiată.

În acest sens s-au comunicat următoarele hotărâri: sentința penală nr. 112/25.01.2016 pronunțată de Judecătoria Galați în dosarul nr. 23455/233/2015; încheierea nr. 980/20.10.2015 dată de judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul Penitenciarului Galați în dosarul nr. 960/2015.

- Curtea de Apel Iași - Judecătoria Iași, Judecătoria Vaslui (cu privire la soluția de respingere ca rămasă fără obiect a plângerii)

Judecătorii din cadrul Judecătoriei Iași au opinat în sensul că dacă persoana condamnată a fost transferată definitiv în alt penitenciar se va constata că respectiva contestație împotriva încheierii judecătorului de supraveghere este rămasă fără obiect, iar în situația în care o persoană condamnată este transferată doar temporar în altă unitate de deținere contestația se va soluționa pe fond.

Opinia judecătorilor din cadrul Judecătoriei Vaslui a fost în sensul că, în situația în care persoana condamnată a fost transferată în altă unitate de penitenciar, înainte de pronunțarea judecătorului de supraveghere, în raport de soluțiile pe care le poate pronunța în soluționarea unei plângeri având ca obiect încălcarea drepturilor, nu s-ar putea realiza controlul asupra modalității în care administrația penitenciarului respectă drepturile acesteia, în sensul că judecătorul de drepturi și libertăți ar trebui să oblige administrația locului de deținere să ia măsurile ce se cuvin, iar câtă vreme persoana condamnată a fost transferată, plângerea acesteia a rămas fără obiect.

În acest sens s-au comunicat următoarele hotărâri: sentința penală nr. 3377/19.10.2015 pronunțată de Judecătoria Iași în dosarul nr. 16737/245/2015; sentința penală nr. 878/25.03.2016 pronunțată de Judecătoria Iași în dosarul nr. 4263/245/2016- situație similară (deținut pus în libertate ca urmare a încetării procesului penal); sentința penală nr. 203/03.02.2016 pronunțată de Judecătoria Iași în dosarul nr. 31441/245/2015 (contestație respinsă ca rămasă fără obiect).

- Curtea de Apel Oradea - judecătorul de supraveghere a privării de libertate desemnat la penitenciarul Satu Mare

La Judecătoria Satu Mare, doar în cursul anului 2015, judecătorul de supraveghere a fost sesizat cu plângeri privind încălcarea dreptului la condiții minime de cazare de către deținuții aflați în perioada deplasării temporare (tranzit) la Penitenciarul Satu Mare pentru afaceri judiciare.

S-a apreciat că respectivii deținuți revin, în tranzit, la Penitenciarul Satu Mare până la soluționarea afacerilor judiciare de către instanțele din județul Satu Mare, impunându-se astfel a fi verificată modalitatea în care administrația Penitenciarului Satu Mare respectă drepturile deținuților. În celelalte situații, s-a agreat opinia potrivit căreia plângerea deținutului se respinge ca rămasă fără obiect, iar contestația împotriva acestei încheieri este inadmisibilă.

În acest sens (situația deținuților aflați în tranzit) au fost transmise următoarele hotărâri: încheierea nr. 212/18.08.2015 pronunțată în dosar nr. 208/JS/P/2015 de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul Penitenciarului Satu Mare; încheierea nr. 233/31.08.2015 pronunțată în dosar nr. 2198/JS/P/2015 de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul Penitenciarului Satu Mare; încheierea nr. 286/9.12.2015 pronunțată în dosar nr. 275/JS/P/2015 de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul Penitenciarului Satu Mare; încheierea nr. 287/9.12.2015 pronunțată în dosar nr. 276/JS/P/2015 de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul Penitenciarului Satu Mare.

- Curtea de Apel Pitești - judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul Penitenciarului Colibași

Practica judecătorului de supraveghere a privării de libertate din cadrul Penitenciarului Colibași este în sensul respingerii, ca rămasă fără obiect, a plângerii persoanei condamnate în situația în care aceasta a fost transferată din penitenciar înainte de pronunțarea încheierii.

S-a arătat că, pentru a dispune astfel, se are în vedere procedura prevăzută de art. 56 din legea nr. 254/2013, care urmărește realizarea unui control judecătoresc asupra modalității în care administrația unui penitenciar respectă drepturile deținuților și se aplică doar în condițiile în care persoana condamnată este încarcerată în respectivul penitenciar.

Alineatul 6 al art. 56 din legea nr. 254/2013 menționează că în situația admiterii plângerii persoanei condamnate judecătorul va obliga să ia măsurile ce se impun; or, câtă vreme deținutul nu se mai află în penitenciar, soluția de admitere nu mai are finalitate, iar plângerea rămâne fără obiect.

Prin urmare, și contestația împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate urmează a fi respinsă, ca inadmisibilă.

- Curtea de Apel Târgu Mureș - Judecătoria Odorheiu Secuiesc, Judecătoria Toplița

Magistrații Judecătoriei Odorheiu Secuiesc, ca și cei din cadrul Judecătoriei Toplița se raliază acestei opinii, considerând că în condițiile în care judecătorul de supraveghere a privării de libertate a respins în mod corect ca rămasă fără obiect plângerea persoanei condamnate contestația împotriva acestei încheieri este inadmisibilă.

I. 2. La nivelul Curții de Apel București, într-o altă opinie s-a apreciat că în toate cazurile instanța este obligată să stabilească dacă persoanei condamnate i s-au încălcat sau nu drepturile, plângerea neputând să fie respinsă ca rămasă fără obiect chiar dacă persoana condamnată a fost transferată din penitenciarul respectiv înainte de pronunțarea judecătorului de supraveghere a privării de libertate asupra cererii cu care a fost sesizat.

S-a reținut în acest sens că simplul fapt că persoana condamnată a fost ulterior transferată nu constituie un motiv care să justifice lipsa acestei analize.

În acest sens au fost identificate următoarele hotărâri: încheierea nr. 335/14.12.2015 pronunțată de judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul Penitenciarului Slobozia; sentința penală nr. 106/12.02.2016 pronunțată de Judecătoria Slobozia în dosarul nr. 37/312/2016.

În același sens au fost exprimate opinii, respectiv a fost identificată practică judiciară și la nivelul următoarelor Curți de apel:

- Curtea de Apel Bacău - Judecătoria Onești, judecătorul delegat cu supravegherea privării de libertate de la centrele de reținere din Tg. Ocna practica este unitară în sensul că plângerile privind încălcarea drepturilor sunt soluționate pe fond indiferent dacă petentul se mai află sau nu în unitatea penitenciară reclamată, instanța fiind obligată să stabilească dacă persoanei condamnate i s-au încălcat sau nu drepturile chiar dacă ulterior aceasta a fost transferată.

În acest sens s-a expus punctul de vedere al magistraților din cadrul Judecătoriei Onești, respectiv al judecătorului delegat cu supravegherea privării de libertate de la centrele de reținere din Tg. Ocna, potrivit căruia: judecătorul de supraveghere a privării de libertate este obligat să se pronunțe asupra plângerii având ca obiect încălcarea drepturilor indiferent dacă, ulterior formulării plângerii, petentul a fost transferat în altă unitate penitenciară; împrejurarea că a survenit mutarea petentului- condamnat în alt penitenciar nu are, în opinia judecătorului delegat, nicio relevanță întrucât acesta reclamă nesocotirea drepturilor sale pe durata deținerii în unitatea penitenciară anterioară; judecătorul de supraveghere a privării de libertate este ținut, așadar, să analizeze și să concluzioneze dacă administrația unității penitenciare a îngăduit exercitarea drepturilor petentului în alte condiții decât cele prevăzute de Constituție și de lege, în caz afirmativ

obligând administrația să ia măsurile ce se impun în vedere remedierii situației reclamate și constatate.

Aceeași opinie a fost exprimată și de magistrații Secției penale din cadrul Judecătoriei Bacău.

- Curtea de Apel Brașov - Judecătoria Brașov, judecătorul de supraveghere a privării de libertate desemnat la penitenciarul Codlea, judecătorii din cadrul Secției Penale a Curții de Apel Brașov

S-a comunicat că, în urma verificărilor efectuate la Penitenciarul Codlea, în aplicația Ecris la Judecătoria Brașov și din informațiile obținute de la judecătorul de supraveghere a privării de libertate, a rezultat că atunci când acesta este investit cu soluționarea unei plângeri privind drepturile persoanelor condamnate, dispune în fond, prin încheiere, după ascultarea petentului, chiar dacă înainte de pronunțare persoana condamnată a fost transferată din penitenciarul în care se afla la data formulării plângerii și în care aceasta reclamă că i-au fost încălcate drepturile.

Principalul argument pentru a fi soluționată în fond plângerea formulată de condamnat este acela că, potrivit art. 56 alin. (8) din Legea nr. 254/2013, competența de soluționare a plângerii aparține exclusiv judecătorului de supraveghere a privării de libertate de la penitenciarul care a dispus măsurile cu privire la exercitarea drepturilor; simplul fapt că persoana condamnată a fost ulterior formulării plângerii transferată nu constituie un motiv care să justifice respingerea plângerii ca fiind rămasă fără obiect.

În situația în care persoana condamnată care a formulat plângerea este transferată într-un alt penitenciar sau loc de deținere înainte de a-i fi soluționată plângerea, judecătorul de supraveghere a privării de libertate de la locul de detenție în care se afla condamnatul când a formulat plângerea rămâne în continuare competent să soluționeze plângerea, dispunând însă ascultarea persoanei condamnate prin comisie rogatorie conform art. 56 alin. (4) din Legea nr. 254/2013 de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate de la noul loc de deținere.

Punctul de vedere conform căruia astfel de plângeri ar rămâne fără obiect, datorită faptului că nu ar mai fi actuale, nu a fost însușit de către magistrații secției penale a Curții de Apel Brașov, care au apreciat că, în toate cazurile, judecătorul de supraveghere a privării de libertate este obligat să stabilească dacă persoanei condamnate i s-au încălcat sau nu drepturile.

Mai mult, judecătorul de supraveghere a privării de libertate de la Penitenciarul Codlea, loc de detenție aflat în raza de competență a Curții de Apel Brașov, soluționează în fond și plângerile formulate de persoanele private de libertate privind drepturile pretins încălcate în situația în care aceste persoane au fost puse în libertate fie prin înlocuirea măsurilor preventive, fie ca urmare a liberării condiționate, singura diferență în aceste situații fiind aceea că persoana care a formulat plângerea nu mai este ascultată (întrucât ea nu mai poate fi readusă la locul de detenție pentru a fi ascultată și nici nu poate fi delegată competența judecătorului de supraveghere a privării de libertate de audiere a persoanei instanței sau altui organ judiciar), ci plângerea se soluționează pe baza înscrisurilor

și a celorlalte informații de care dispune judecătorul de supraveghere a privării de libertate.

S-a apreciat că soluția prevăzută de art. 56 alin. (6) lit. b) din Legea nr. 254/2013 de respingere a plângerii ca fiind rămasă fără obiect se poate dispune de judecătorul de supraveghere a privării de libertate în alte situații (ex: când se reclamă încălcarea unui drept- pachet, vizite, primire de obiecte de uz personal- încălcare care până la data soluționării plângerii a fost remediată iar petentul nu insistă în stabilirea încălcării dreptului, fără a-și retrage însă plângerea), astfel că prin soluționarea plângerii în cazul transferului condamnatului până la momentul soluționării acesteia norma nu este golită de conținut.

- Curtea de Apel Cluj - judecătorul de supraveghere a privării de libertate desemnat la penitenciarul Baia Mare, Judecătoria Gherla (numai cu privire la admisibilitatea contestației)

Cu privire la jurisprudența judecătorului de supraveghere a privării de libertate de la Penitenciarul Baia Mare de pe raza de jurisdicție a Judecătoriei Baia-Mare s-a comunicat cu privire la problema de drept aflată în discuție că acesta are o practică judiciară unitară și legală în sensul că odată sesizat judecătorul de supraveghere de către persoana condamnată cu plângere vizând procedura prevăzută de art. 56 din Legea nr. 254/2013 se pronunță ca atare și nu respinge ca rămasă fără obiect plângerea a persoanei private de libertate atunci când aceasta este transferată într-un alt loc de deținere ulterior sesizării judecătorului de supraveghere.

Se apreciază că în această situație nu se pune problema unei practici judiciare neunitare, ci se ridică problema unei greșite aplicări a legii, respectiva prevederilor art. 56 alin. (4) din Legea nr. 254/2013 al căror scop presupune în toate cazurile finalizarea unei astfel de proceduri judiciare.

Prin urmare, în cazul în care persoana condamnată este transferată la un alt penitenciar, judecătorul de supraveghere a privării de libertate poate asculta persoana în cauză în condițiile art. 29 sau poate solicita ascultarea acesteia de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate de la noul loc de deținere, care înaintează declarația luată.

S-au atașat, pentru exemplificare, încheierea nr. 150/23.06.2015 pronunțată de judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul Penitenciarului Baia Mare în dosarul nr. 133/JP/2015, încheierea nr. 248/10.11.2015 pronunțată de judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul Penitenciarului Baia Mare în dosarul nr. 238/JP/2015.

În opinia judecătorilor din cadrul Judecătoriei Gherla contestația îndreptată împotriva încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate nu va fi inadmisibilă, întrucât într-o atare situație legea nu prevede nicio derogare. În consecință, judecătorul investit cu soluționarea contestației va verifica dacă într-adevăr plângerea a rămas fără obiect, datorită transferului persoanei private de libertate, în caz afirmativ, urmând a respinge contestația ca nefondată. Din contră, dacă se va descoperi că din eroare s-a reținut că s-a dispus transferul, contestația va putea fi admisă dacă se constată încălcarea vreunui drept al persoanei condamnate.

- Curtea de Apel Constanța - judecătorul de supraveghere a privării de libertate desemnat la penitenciarul Poarta Albă și Judecătoria Medgidia

Practica judecătorilor de supraveghere a privării de libertate de la Penitenciarul Poarta Albă și Judecătoria Medgidia sunt constante și unitare în sensul că instanța investită cu plângere întemeiată pe prevederile art. 56 din Legea nr. 254/2013 este obligată să stabilească dacă persoanei condamnate i s-au încălcat sau nu drepturile, simplul fapt că persoana condamnată a fost transferată ulterior sesizării judecătorului de supraveghere a privării de libertate/instanței nefiind un motiv care să justifice lipsa acestei analize.

În acest sens s-au atașat următoarele încheieri date de judecătorul de supraveghere a privării de libertate din cadrul Penitenciarului Poarta Albă: 558/12.06.2015, dosar 542/s/2015; 1136/17.12.2015, dosar 1135/2015; 23/07.01.2016, dosar 1196/2015; 1070/26.11.2015, dosar 1041/2015; 14/16.01.2015, dosar 1369/2014; 15/16.01.2015, dosar 1370/2014.

A fost atașată și sentința penală nr. 686/09.03.2015 pronunțată de Judecătoria Medgidia în dosarul nr. 1485/256/2015.

- Curtea de Apel Craiova- Judecătoria Târgu Jiu, Judecătoria Craiova, judecătorii de supraveghere a privării de libertate desemnați la penitenciarul Târgu Jiu, Centrul de Detenție Craiova (Penitenciarul de Minor și Tineri Craiova, Penitenciarul Pelendava Craiova, Centrul de Reținere și Arestare Preventivă Dolj), Penitenciarul Craiova

În instanțele în care au fost înregistrate cauze cu acest obiect, respectiv Judecătoria Tg. Jiu și Judecătoria Craiova, opinia împărtășită de judecătorii de supraveghere ai pedepselor privative de libertate din cadrul Penitenciarului Tg. Jiu, respectiv Centrul de Detenție Craiova (Penitenciarul de Minor și Tineri Craiova, Penitenciarul Pelendava Craiova, Centrul de Reținere și Arestare Preventivă Dolj) și Penitenciarul Craiova este în sensul că în toate cazurile instanța este obligată să stabilească dacă persoanei condamnate i s-au încălcat sau nu drepturile; atât timp cât s-a invocat o încălcare de drepturi, ea trebuie să fie analizată și soluționată, indiferent că acea încălcare a încetat.

Astfel, judecătorul de supraveghere rămâne investit cu soluționarea pe fond a plângerii persoanei condamnate, indiferent dacă încălcarea dreptului a încetat ori petentul a fost transferat în alt penitenciar.

Per a contrario s-ar ajunge la situația în care o activitate ilicită trecută, deși contestată, să rămână nesancționată, fără a mai exista posibilitatea reparării ei.

În acest sens s-au atașat următoarele hotărâri: sentința penală nr. 239/26.01.2016 pronunțată de Judecătoria Craiova în dosarul nr. 32119/215/2015; sentința penală nr. 4662/11.12.2015 pronunțată de Judecătoria Craiova în dosarul nr. 26129/215/2015.

- Curtea de Apel Galați - Judecătoria Brăila, Judecătoria Însurăței, Judecătoria Galați (numai cu privire la admisibilitatea contestației)

Judecătorii din cadrul Judecătoriei Brăila și Judecătoriei Însurăței apreciază că instanța trebuie să stabilească dacă persoanei condamnate i s-au încălcat sau nu drepturile, indiferent dacă ulterior a fost transferată la un alt penitenciar.

La nivelul Judecătoriei Galați se consideră că este admisibilă contestația.

- Curtea de Apel Iași - Judecătoria Vaslui (numai cu privire la admisibilitatea contestației)

Opinia judecătorilor din cadrul Judecătoriei Vaslui a fost în sensul că, în ipoteza prezentată, contestația persoanei condamnate se respinge de instanță ca neîntemeiată, întrucât obiectul analizei îl constituie încheierea judecătorului de supraveghere. Or, calea contestației împotriva acestei încheieri este reglementată de art. 59 alin. (9) din Legea nr. 254/2013, neputându-se proceda la respingerea ca inadmisibilă a acesteia câtă vreme calea de atac este prevăzută de lege.

- Curtea de Apel Oradea - judecătorii din cadrul Secției Penale a Curții de Apel Oradea

La nivelul Secției penale a Curții de Apel Oradea judecătorii au împărtășit această opinie, apreciindu-se că în toate cazurile instanța este obligată să stabilească dacă persoanei condamnate i s-au încălcat sau nu drepturile, iar simplul fapt că persoana condamnată a fost ulterior transferată nu constituie un motiv care să justifice lipsa acestei analize.

- Curtea de Apel Târgu Mureș - Judecătoria Reghin

Magistrații Judecătoriei Reghin au comunicat că nu au fost pronunțate hotărâri relevante cu privire la această problemă de drept, însă consideră că judecătorul de supraveghere a privării de libertate este obligat să stabilească dacă persoanei condamnate i s-au încălcat drepturile, transferarea persoanei condamnate înainte de pronunțarea judecătorului de supraveghere a privării de libertate nu ar trebui să conducă în mod automat la respingerea plângerii persoanei condamnate ca rămasă fără obiect.

În sprijinul acestei soluții se invocă dispozițiile art. 56 alin. (4) din Legea nr. 254/2013, potrivit cărora: "În cazul în care persoana condamnată este transferată la un alt penitenciar, judecătorul de supraveghere a privării de libertate poate asculta persoana în cauză, în condițiile art. 29, sau poate solicita ascultarea acesteia de către judecătorul de supraveghere a privării de libertate de la noul loc de deținere, care înaintează declarația luată".

I. 3. La nivelul Judecătoriei Oradea a fost exprimată opinia în sensul că la soluționarea cererilor privind drepturile persoanelor condamnate transferate din penitenciar înainte de pronunțarea încheierii judecătorului de supraveghere a privării de libertate este de competența instanței în a cărei circumscripție se află locul de deținere în care a fost transferată persoana condamnată.

Această opinie, izolată, nu poate justifica supunerea sa examenului în cauza de față, cu atât mai mult cu cât dispozițiile art. 56 alin. 8 din Legea nr. 254/2013 reglementează explicit competența teritorială de soluționare a plângerilor.

II. Conform art. 471 alin. 3 Cod procedură penală atașăm prezentei sesizări copiile hotărârilor judecătorești definitive identificate în materie la nivelul Curții de Apel București și la nivelul a unsprezece Curți de Apel ce au comunicat jurisprudență.

Pentru motivele expuse anterior, solicităm admiterea recursului în interesul legii și pronunțarea unei decizii prin care să se asigure interpretarea și aplicarea unitară a dispozițiilor prevederilor art. 56 din Legea nr. 254/2013 privind executarea pedepselor și a măsurilor privative de libertate dispuse de organele judiciare în cursul procesului penal cu privire la următoarea problemă de drept soluționată în mod diferit prin hotărâri judecătorești definitive: „Soluționarea cererilor privind drepturile persoanelor condamnate atunci când acestea au fost transferate din penitenciarul respectiv înainte de pronunțarea judecătorului de supraveghere a privării de libertate asupra cererii cu care a fost sesizat”.

COLEGIUL DE CONDUCERE AL CURȚII DE APEL BUCUREȘTI:

PREȘEDINTE

MEMBRI

